

Učitelské praktikum-ZŠ Lyčkovo náměstí

Tento soubor obsahuje materiály nastřádané ve druhém semestru druhého ročníku (kvůli následkům pandemie koronaviru, v neobvyklé formě distanční výuky), které pokládám za přínosné zejména pro seberozvoj v oblasti pedagogiky.

1. PRACOVNÍ LIST – PLZEŇSKÝ KRAJ
2. ZPRACOVÁNÍ PRAKTICKÉHO ÚKOLU + ZPĚTNÁ VABA
3. PĚTILÍSTEK JAKO ZPĚTNÁ VAZBA OD PANÍ UČITELKY KLIMEŠOVÉ
4. EMAILOVÁ KOMUNIKACE S RODIČI (úkol z předmětu pedagogická a sociální psychologie)
5. KOOPERATIVNÍ VÝUKA

1. Plzeňský kraj – pracovní list

1. Přečti si následující text.

Plzeňský kraj leží na jihozápadě Čech. Nejvýznamnějším prvkem povrchu Plzeňského kraje je pohoří Šumava, která sem navazuje z jižních Čech. Na ně navazuje pohoří Český les s nepoškozenou přírodou. Vodstvo kraje tvoří hlavně řeky. Na území města Plzně se setkávají čtyři z nich – Mže, Radbuza, Úhlava a Úslava. Dohromady vytváří řeku Berounku, která se pak ve středních Čechách vlévá do Vltavy. Na území kraje leží největší a nejhlubší přírodní jezero u nás – Černé jezero. Nedaleko se nachází další přírodní jezero – Čertovo. K nejvýznamnějším nerostným surovinám Plzeňského kraje patří kaolin, ze kterého se vyrábí například porcelán.

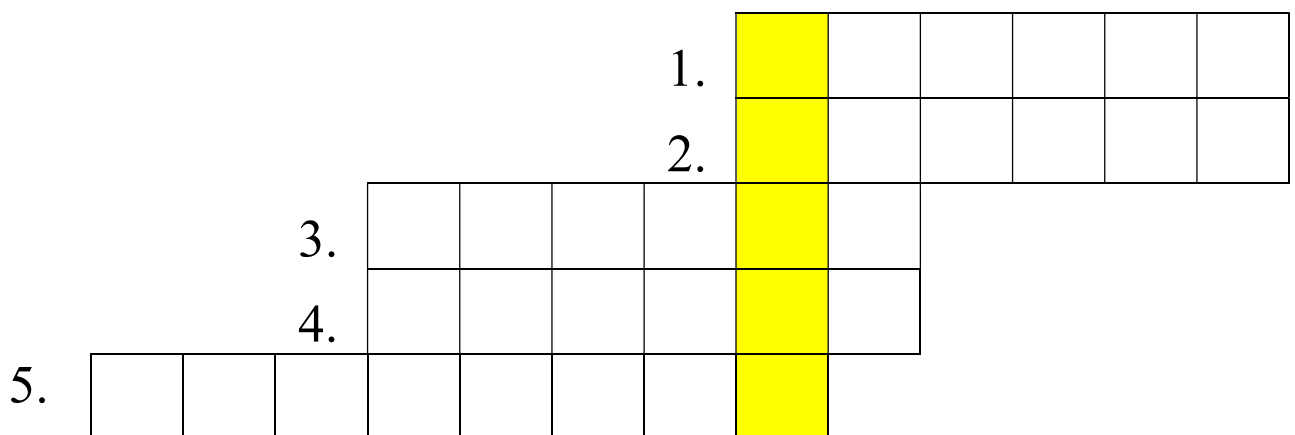
2. Do tabulky zařaď tučně zvýrazněná podstatná jména z předchozího textu. U rodu středního urči vzor.

rod mužský středního	rod ženský	rod střední	vzor rodu

**3. Pomocí informací z textu a mapy odpověz na otázky a vyplň křížovku.
Vyluští tajenku a zjistíš název významného průmyslového závodu, který
se zabývá výrobou lokomotiv.**

1. Jak se nazývá nejvýznamnější pohoří Plzeňského kraje?
2. K nejvýznamnějším nerostným surovinám Plzeňského kraje patří:
3. Napiš název gotického vodního hradu, který se nachází v obci Klatovy, poblíž řeky Úhlavy.
4. Jak se nazývá zřícenina hradu, která se nachází v severní části Českého lesa?
5. Jak se nazývá řeka, která vzniká soutokem řeky Úslavy, Úhlavy, Mže a Radbuzy?

TAJENKA

4. Škrtni slova, která nesouvisí s Plzeňským krajem:

Škoda, Labe, kaolin, Brno, Chodsko, Berounka, Sněžka, Kladno,
Máchovo jezero, Úhlava, Šumava

Pokud jsi cvičení zvládnul správně, ze zelených písmen zbylých slov ti vyjde slovo.

— — — — —

Plzeňský kraj – pracovní list

O jaký typ produktu se jedná?

Jedná se o pracovní list vytvořený pro zpestření distanční výuky žáků čtvrté třídy – třída paní učitelky Lucky Klimešové.

O čem materiál pojednává? Jaké téma se v něm objevuje?

Pracovní list propojuje zeměpisné znalosti Plzeňského kraje s procvičováním českého jazyka (určování rodu a vzoru).

Proč je pro mě tento materiál důležitý? Jak přispěl k mému profesnímu rozvoji? Čím se stal významný na mé cestě stát se učitelem? Co konkrétně dokládá, ilustruje, vysvětluje?

Jedná se o můj první materiál/pracovní list, který byl vytvořen za účelem podpory distanční výuky žáků. Na základě informací získaných z týdenních plánů a dosavadních znalostí dětí, jsem se pokusila vytvořit vlastní pracovní list, který by dětem přiblížil téma Plzeňského kraje a zároveň procvičil dosavadní znalosti českého jazyka. Příprava pracovního listu, včetně vymyšlené křížovky, mě velmi bavila. Dalo by se říct, že jsem během tvorby zcela ztratila pojem o čase, a ačkoliv se to na první pohled nezdá, příprava pracovního listu mi zabrala několik hodin. Uvědomila jsem si, jak je důležité si střídat materiály, které můžeme při naší budoucí pedagogické profesi využívat. Také jsem na malou chvíli pocítila obavu z toho, jak bude distanční výuka nadále probíhat a zda budou mít děti dostatek prostoru a motivace k výuce. Díky paní učitelce Klimešové a jejímu osobnímu přístupu (komunikace s dětmi přes whatsapp, průběžná online setkání, emailová komunikace), mě většina obav přešla. Oceňuji její zápal, odhodlání a vytrvalost v této nevhodné, nikým nepředvídatelné situaci a vážím si její práce.

Jakou otázku k tomuto tématu ještě mám? Jaká odborná literatura či teorie hledá na toto téma odpovědi? Kde se mohu dozvědět o této problematice více?

Na internetu můžeme najít mnoho pracovních listů a prezentací, které mohou být naším pomocníkem, obzvláště když nám dojde inspirace nebo jsme nuceni těchto materiálů využít z důvodu časového nátlaku. Avšak často postrádají osobní přístup k dětem. Velkou inspirací nám může být pan učitel Tichý s jeho pracovními listy, které jsou dětem „šité“ na míru a společně s nahrávkou vytváří dojem, že tu s námi pan učitel je, že o nás ví a že mu na nás záleží.

2. ZPRACOVÁNÍ PRAKTICKÉHO ÚKOLU + ZPĚTNÁ VABA

Zadání:

Dobrý den, předkládám vám tři modelové situace. Představte si, že nastanou ve vaší třídě. Zamyslete se, jak byste v takových situacích jednali, jak byste postupovali při řešení nastalých problémů. Na co byste museli dát pozor (předvídejte různý vývoj, možnosti reakce žáků třídy).

1. situace: NOVÁ ŽÁKYNĚ - Pavlína (2. ročník ZŠ) Jako třídní učitel/-ka ve druhé třídě jste byl/-a ředitelem předběžně upozorněn/-a na to, že do vaší třídy přijde nová žákyně, která se přistěhuje z vedlejšího města. Je ohlášena na začátek příštího měsíce. Jsou ještě zhruba tři týdny do doby, než Pavlína přijde. Vy víte, že musíte tuto změnu s dětmi probrat a kolektiv připravit na nový přírůstek. Rovněž musíte vyřešit otázku zasedacího pořádku, neboť momentálně jsou všechna místa ve třídě obsazená. Ve středu ráno ve tři čtvrtě na osm však nečekaně dorazí maminka s Pavlínou, s tím, že se rodina musela přestěhovat dříve a Pavlína je tedy zde. Ve třídě jsou již všechny děti, nikdo nechybí. První hodinu je podle rozvrhu matematika. Vy máte připravené procvičování geometrické látky (obrazce a tělesa), slovní úlohy a matematický diktát.

2. situace: BOULE - Martin (1. ročník ZŠ) Na začátku třetí vyučovací hodiny po přestávce si všimnete, že Martin pláče. Všichni stojí na svých místech, Martin smrká do kapesníku a utírá si slzy. „Ce se stalo, Martine?“ zeptáte se. Martin se s novou intenzitou rozpláče znovu a mezi vzlykáním skučí, že mu Radek dal na záchodě facku na tvář. „Ale ty sis začal,“ vykřikne v odpověď zamračený Radek. Martin má na tváři rudý otisk plácnutí.

Řešení:

1. situace: NOVÁ ŽÁKYNĚ - Pavlína (2. ročník ZŠ)

Jelikož "život třídy předchází veškerému učení" nebudeme mít matematiku, ale uděláme si dvě seznamovací hodiny, abychom se s novou žákyní dobře seznámili a lépe ji začlenili do kolektivu a tím předešli budoucím problémům v kolektivu. Řekneme dětem, jaká situace nastala, že Pavlínka měla přijít až za tři týdny, ale musela se přestěhovat dříve, a tak jsme neměli možnost si pro ni připravit pořádné přivítání. Všichni se posadíme do kruhu na koberec, abychom na sebe dobře viděli, neměli jsme mezi sebou překážky, za které se ostatní mohou "skrývat" a tím by byla nová žákyně v nevýhodě. Tím, že alespoň první dvě hodiny strávíme v kruhu, máme čas na vyřešení problému se zasedacím pořádkem, ideálně před hodinou informujeme ředitele školy, zda by mohl sehnat lavici a židličku (pokud tak již neučinil). V kruhu se všichni představí (i učitel), řeknou jaké mají záliby, který předmět je nejvíce baví (můžeme nechat děti vymyslet otázky, které je zajímají). Zahrajeme si také seznamovací hry a poprosíme žáky, aby Pavlíně představili třídní pravidla. Po nějakou dobu budeme měnit zasedací pořádek či více podporovat kooperativní výuku s tím, že ze začátku budeme tvoření skupin nechávat na náhodě (hody kostkou, losování, rozpočítávání, apod.). V případě, že uvidíme, že se s novou žákyní nikdo nebaví můžeme zkusit poprosit některé žáky (o kterých víme, že jsou přátelští a empatičtí) o pomoc začlenit ji do kolektivu. Pokud nedojde ke zlepšení, pokusíme se vše řešit se školním psychologem či s pedagogicko-psychologickou poradnou. Po prvním vyučovacím dni si s novou žákyní sedneme v prázdné třídě, zeptáme se jí, jaké má pocity, jak se k ní ostatní chovají, zda má nějaké problémy, obavy, aj. a vyslechneme ji (prvky humanistického přístupu). Taktéž se zeptáme na zvládnuté učivo z předešlé školy, abychom mohli pracovat na individuálním plánu doplnění učiva

(pokud bude potřeba). Tato setkání budeme dělat častěji, abychom měli pod kontrolou vývoj situace. Žákyni nabídneme, že se na nás může o jakémkoliv přestávce, po vyučování nebo např. e-mailem (pokud má problém se svěřit při osobním kontaktu) obrátit s dotazy, prosbami, problémy.

2. situace: BOULE - Martin (1. ročník ZŠ)

Jako první by bylo dobré zjistit, jaký je rozsah zranění a dát Martinovi například obklad. Než začneme celou situaci hodnotit, posuzovat a vkládat do ní naše emoce, bylo by dle mého názoru vhodné zjistit kontext příhody (tedy zjistit, co bylo spouštěčem Radkovi reakce – proč Martina uhodil). Radek by si však měl uvědomit, že ať jeho spouštěčem bylo cokoli (Martin Radka slovně napadl, urazil atd...), jeho chování je nepřijatelné a cesta násilím rozhodně nikam nevede. V této situaci můžeme poukázat na společně vytvořená třídní pravidla a na jejich porušení.

Na situaci bych reagovala tím, že si společně s dětmi promluvíme v rámci třídního kruhu. Celou situaci budeme jako učitel korigovat tak, aby se všechny děti cítily bezpečně a příjemně. Vyslechneme si incident z pohledu Martina, Radka a případných svědků, zeptáme se na názory dětí. Snažíme se Radka nasměrovat k uvědomění si, že jeho chování bylo nevhodné. Do vyhodnocení situace zapojujeme ostatní žáky a necháme je navrhnout ponaučení, usmíření (omluva, odpuštění) a jestli je zapotřebí Martina a Radka nějakým způsobem „potrestat“ (např. vymyslet básničku, domácí úkol navíc), měli bychom děti vést k ponaučení, že tímto způsobem se situace neřeší a že i z obyčejného poslušování může být hodně nepříjemný úraz.

Myslím si, že by bylo vhodné si s Radkem po skončení vyučování osobně promluvit mezi čtyřma očima a dát mu tak najevo náš zájem. Radkovo agresivní chování vůči spolužákovi nemuselo totiž být úmyslným ublížením, ale pouze „voláním“ o pozornost. Můžeme vytvořit úmluvu o chování, čímž děti učíme zodpovědnosti za své chování. Stejným způsobem by bylo dobré si promluvit i s Martinem.

Myslím si, že pokud dojde k násilí mezi žáky, je zapotřebí o tom mluvit také s rodiči a informovat je o situaci, o její vývoji a o tom, jak danou situaci řešíme. Není na škodu kontaktovat také výchovného poradce a incident s ním konzultovat, případně udělat zápis.

Zpětná vazba od pana učitele Tichého

Milé Jano, Lucko a Markéto, děkuji za zasláný nástin řešení modelových situací.

Předesílám, že se mi Váš přístup velice líbí. Popsaný postup v uvedených případech se mi jeví jako dosud nejlepší (ze zatím doručených prací). Vyjádřím se k oběma situacím najednou, neboť chci reagovat na některé společné znaky.

Považuji za výborné, že nastalé situaci vždy přisuzujete plnou váhu a uvědomujete si závažnost obou momentů. Z Vašeho přístupu je patrná velká míra empatie a zároveň snaha o co největší využití zkušenosti pro všechny členy třídního společenství. Plně jste pochopily, že život řídí skutečně předchází veškerému vzdělávání!

Kromě představování (1. případ) a rozboru situace (2. případ) se třídou v kroužku, oceňuji též individuální rozměr v obou situacích. Mám na mysli ony osobní rozmluvy s hlavními aktéry i mimo celou skupinu. Onu možnost, aby Pavlína, Martin i Radek pověděli učitel i to, co by kupříkladu nechtěli řešit před celou třídou. Ono slovo potrestat (ve 2. případě) bych nepsal v uvozovkách, ale to ublížení kamarádovi bych potrestal klidně naplno!

ZPRACOVÁNÍ PRAKTICKÉHO ÚKOLU + ZPĚTNÁ VABA

O jaký typ produktu se jedná?

Jedná se o praktický úkol, zadaný v rámci učitelského praktika.

O čem materiál pojednává? Jaké téma se v něm objevuje?

Kromě zpracovaného úkolu příkládám také odpověď/komentář pana učitele Tichého, který vnímám jako přínosnou zpětnou vazbu.

Proč je pro mě tento materiál důležitý? Jak přispěl k mému profesnímu rozvoji? Čím se stal významný na mé cestě stát se učitelem? Co konkrétně dokládá, ilustruje, vysvětluje?

Materiál obsahuje námi vypracované řešení modelových situací – učí nás reagovat na nečekané situace, řešit problémy, předvídat reakce žáků. Myslím si, že jsou pro nás takto prakticky volené úlohy přínosem, velké pozitivum vidím v tom, že mě v době distanční výuky tento úkol dokázal alespoň na moment vtáhnout do praxe, která je dle mého názoru pro práci v učitelství nezbytná. Odpověď pana učitele Tichého nás velmi potěšila.

Jakou otázku k tomuto tématu ještě mám? Jaká odborná literatura či teorie hledá na toto téma odpovědi? Kde se mohu dozvědět o této problematice více?

Při řešení druhé modelové situace jsem si nebyla jistá s použitím poněkud kontroverzního termínu trest. Po přečtení odpovědi od pana učitele Tichého jsem došla k názoru, že v této situaci, kdy došlo k fyzickému ublížení spolužákovi, je ono potrestání na místě. Problematikou respektujícího vztahu a s ním propojené téma odměn a trestů se zabývá kniha *Respektovat a být respektován*. Tuto knihu považuji za velmi přínosnou pro každého, kdo usiluje o partnerský vztah ve výchově, vzdělání a mezilidských vztazích.

KOPŘIVA, Pavel. *Respektovat a být respektován*. 3. vyd. Kroměříž: Spirála, 2008. ISBN 978-80-904030-0-0.

3. PĚTILÍSTEK JAKO ZPĚTNÁ VAZBA OD PANÍ UČITELKY KLIMEŠOVÉ

Pětilístek

Námořnická 4. A

Jana, Lucka, Markéta

ochotné, nápadité

spolupracují, vytváří, vyhledávají

Holky mi byly velkou pomocí.

kolegyně

Lucie Klimešová

PĚTILÍSTEK JAKO ZPĚTNÁ VAZBA OD PANÍ UČITELKY KLIMEŠOVÉ

O jaký typ produktu se jedná?

Jako další materiál jsem vybrala zpětnou vazbu ve formě pětilístku od paní učitelky Klimešové.

O čem materiál pojednává? Jaké téma se v něm objevuje?

Pětilístek, zpětná vazba od paní učitelky z Lyčkova náměstí, se kterou tento semestr spolupracujeme.

Proč je pro mě tento materiál důležitý? Jak přispěl k mému profesnímu rozvoji? Čím se stal významný na mé cestě stát se učitelem? Co konkrétně dokládá, ilustruje, vysvětluje?

Tato zpětná vazba je pro mě motivací pro pomoc při distanční výuce. Pětilístek pokládám za jednoduchou a časově nenáročnou aktivitu, která rozvíjí kritické myšlení. Může být využívána pro otevření tématu nebo pro shrnutí či zpětnou vazbu. Jedná se o pětiřádkovou aktivitu, která vyžaduje slučování informací a názorů do stručných výrazů, které popisují námět. (v tomto případě naše spolupráce s paní učitelkou Klimešovou a třídou námořníků). Úkolem autora je svůj názor nebo své pojetí tématu či vědomosti vyjádřit co nejvýstižněji. Každý žák píše sám podle sebe, a nehodnotí se, co je a co není tzv. špatně – cílem je umožnit žákovi vyjádřit vlastní pochopení problematiky.

Struktura pětilístku:

- První řádek tvoří jednoslovné téma, námět, název (obvykle podstatné jméno).
- Druhý řádek obsahuje dvouslovný popis námětu, jeho podstatných vlastností, jak je vidí pisatel (odpověď na otázku, jaký je námět). V tomto případě se jedná zpravidla o dvě přídavná jména.
- Třetí řádek je sestaven ze tří slov vyjadřujících dějovou složku námětu – co téma dělá nebo co se s ním děje. Použijeme tři slovesa.
- Čtvrtý řádek představuje věta o čtyřech slovech vztahující se k námětu. Sloveso může chybět.
- Poslední řádek uvádí jednoslovné synonymum, které rekapituluje, opětně formuluje podstatu námětu. Nemusí jít o podstatné jméno.

Jakou otázku k tomuto tématu ještě mám? Jaká odborná literatura či teorie hledá na toto téma odpovědi? Kde se mohu dozvědět o této problematice více?

Inspirací a zdrojem informací o možnostech využití pětilístku může být tento článek, zveřejněný na metodickém portálu RVP - <https://clanky.rvp.cz/clanek/c/z/18339/PETILISTEK.html/>

4. EMAILOVÁ KOMUNIKACE S RODIČI (úkol z předmětu pedagogická a sociální psychologie)

ZADÁNÍ:

Vaším úkolem bude vžít se do role třídního učitele a odpovědět na jednu z následujících třech zpráv, které jste obdrželi od rodičů mailem (či jinou formou elektronické komunikace). V odpovědích si můžete domýšlet informace, které k dispozici nemáte, pokud máte pocit, že je potřebujete do odpovědi uvést.

email - Dobrý den paní učitelko, píši ohledně naší Marušky. Už dlouho si všímáme toho, že se hodně snaží, doma všechno vždycky umí, ale přitom nevidíme žádný pokrok ve známkách. Víme, že máte ve třídě žáků hodně a možná nemáte na všechny děti čas. Neměli by ale dostávat horší známky, než na jaké látku opravdu umí a já Marušku osobně zkouším tak vím, že (tu matiku) určitě uměla a dostala trojku. Máme pocit, že asi nehodnotíte úplně všechny děti stejně. Adélka měla stejný počet chyb a dostala dvojku, což nám nepřijde úplně fér. Stát se to může, chybuje každý, ale rádi bychom se ujistili, že se Marušce věnujete stejně a hodnotíte ji stejně jako ostatní. Je nám to dost trapné řešit, ale hodně jí to trápí, tak musíme zjistit, jak to je... Děkujeme za pochopení, Monika Pondělová

ŘEŠENÍ:

Odpověď na mail B:

Dobrý den paní Pondělová,

děkuji za Vaši zprávu. Jsem moc ráda, že se Maruška doma vzorně připravuje a oceňuji její píli a pracovitost. Ráda bych si s Vámi domluvila osobní schůzku, kde bychom si o situaci společně pohovořili. Mohu Vám nabídnout můj čas v době konzultačních hodin (pondělí, čtvrtek-nejdříve od 15:00)

Přeji hezký zbytek dne.

Jana Rožánková

Komentář:

V odpovědi jsem ihned po ocenění Maruščiny aktivity (=z části také aktivita rodiče) navrhla osobní schůzku, kde bychom daný problém prodiskutovali. Věřím, že osobní setkání je pro obě strany přínosnější než emailová komunikace. Při naší osobní schůzce bych maminku nejprve mile přivítala a ocenila její zájem o dceru a její vzdělávání. Poté bych nechala maminku sdělit své názory, připomínky, otázky. Pokud by bylo potřeba, podívaly bychom se společně na Marušky a Adélky test. Je totiž možné, že se nejednalo o chyby „stejného typu“. Snažila bych se mamince vysvětlit, že není chyba jako chyba (Maruška například mohla chybovat ve více operacích, v postupech atd.) a vysvětlila bych jí způsob hodnocení. Záleží na tom, kam by náš rozhovor dále směřoval, ale určitě bych na závěr celou situaci shrnula a nabídla prostor pro komunikaci v budoucnu, při jakémkoliv dotazu, nedorozumění atd a ukázala tímto gestem, že jsem tu i pro rodiče a záleží mi na jejich názorech a zpětné vazbě.

EMAILOVÁ KOMUNIKACE S RODIČI (úkol z předmětu pedagogická a sociální psychologie)

O jaký typ produktu se jedná?

Řešení praktického úkolu v rámci předmětu Pedagogická a sociální psychologie.

O čem materiál pojednává? Jaké téma se v něm objevuje?

Tématem materiálu je komunikace s rodiči. Materiál obsahuje zadání úkolu a mnou vypracované řešení.

Proč je pro mě tento materiál důležitý? Jak přispěl k mému profesnímu rozvoji? Čím se stal významný na mé cestě stát se učitelem? Co konkrétně dokládá, ilustruje, vysvětluje?

Tento materiál je pro mě dalším praktickým úkolem, který pokládám za přínosný. Tento úkol vnímám jako velmi důležitou součást pro přípravu k vykonávání budoucího povolání učitelky prvního stupně. Cílem úkolu bylo vžít se do role učitele a na základě předložených informací se pokusit odpovědět na email od rodiče.

Jakou otázku k tomuto tématu ještě mám? Jaká odborná literatura či teorie hledá na toto téma odpovědi? Kde se mohu dozvědět o této problematice více?

Tématem komunikace a respektu se zabývá již zmiňovaná publikace Respektovat a být respektován. Kniha se v této oblasti zaměřuje zejména na efektivní způsoby komunikace, a kromě teoretických poznatků obsahuje mnoho praktických ukázek a přehledů komunikačních dovedností. Konkrétně se na téma komunikace učitele a rodiče zaměřuje například kniha Roberta Čapka – Učitel a rodič: spolupráce, třídní schůzka, komunikace. Autor se věnuje obvyklým i méně obvyklým druhům spolupráce, které nejsou v českém školním prostředí příliš frekventované (např. školní fundraising). Kniha obsahuje případové studie, vlastní výzkum, analýzy praxe a další praktické a konkrétní informace.

ČAPEK, Robert. *Učitel a rodič: spolupráce, třídní schůzka, komunikace*. Praha: Grada, 2013. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-4640-1.

5. KOOPERATIVNÍ VÝUKA

Znaky Kooperativního vyučování:

První znak kooperativního učení vidíme již při rozdělování dětí do skupin po stejném počtu dětí - tzv. domovských skupin (vzniklo 5 skupin po 4 dětech). Rozdělení do skupin však ještě nemusí zaručovat kooperaci mezi členy jednotlivých skupin. Pokud chceme docílit kooperace je zapotřebí držet se principů kooperativního učení. Poté co se děti rozdělily do skupin, paní učitelka rozdala text (červený, oranžový, zelený, modrý) se zadáním slovní úlohy. V domovských skupinách mělo každé dítě barevně odlišenou jinou část textu, tedy jinou dílčí slovní úlohu. Následoval přesun do expertních skupin. V expertních skupinách se sešly děti se stejnou barvou dílčí slovní úloh (4 skupiny po 5 dětech). Zde jsme se setkali s **principem přímé interakce**, kdy se každý podílí na plnění úkolu a v každém okamžiku může přímo diskutovat s ostatními. (Porovnávání výsledků, vzájemná kontrola výsledků, vzájemná spolupráce, vysvětlení toho, jak počítat). Po návratu do domovských skupin bylo za potřebí použít výsledky vypočítané v expertních skupinách. Je zde patrná **pozitivní vzájemná závislost** (aby uspěla skupina, musí uspět každý člen). Každé dítě využívá své materiály k řešení úkolu domovské skupiny.

Odkaz na videa:

https://www.youtube.com/watch?v=mtm5_w6JthA

<https://www.youtube.com/watch?v=euhtXUgBEts>

KOOPERATIVNÍ VÝUKA

O jaký typ produktu se jedná?

Jedná se o zpracování tématu kooperativního vyučování (konkrétně znaků kooperativní výuky), na základě prostudování přiložených souborů a zhlédnutí videí.

O čem materiál pojednává? Jaké téma se v něm objevuje?

Materiál pojednává o znacích kooperativní výuky.

Proč je pro mě tento materiál důležitý? Jak přispěl k mému profesnímu rozvoji? Čím se stal významný na mé cestě stát se učitelem? Co konkrétně dokládá, ilustruje, vysvětluje?

Díky tomuto úkolu jsem se dozvěděla více o tématu kooperativního vyučování. Kooperativní výuka mě zaujala zejména pro řadu benefitů, které tato metoda přináší. Díky kooperativnímu učení získávají žáci zkušenost s učením se prostřednictvím sociálních aktivit a dochází tak k rozvoji kompetencí k učení. Kromě rozvoje kompetence k učení jsou rozvíjeny také sociálně-personální kompetence (např. naslouchání ostatním) a kompetence pracovní (všichni žáci přispívají k danému tématu). Žáci se učí pomáhat, nechat si pomoci, podporovat se, dávat spolužákům konstruktivní zpětnou vazbu a zároveň ji přijmout. Kooperativní výuka přispívá k rozvoji příznivého klimatu a podporuje zájem o učení. Ráda bych tuto metodu využila ve své budoucí pedagogické praxi.

Jakou otázku k tomuto tématu ještě mám? Jaká odborná literatura či teorie hledá na toto téma odpovědi? Kde se mohu dozvědět o této problematice více?

První otázka, která mě napadla k tématu kooperativní vyučování byla, jakým způsobem je výuka realizovatelná při frontální výuce a jak začít s kooperativní výukou ve třídě, která na tento způsob učení není zvyklá. V materiálech, které jsme měli v rámci předmětu Didaktika 1. stupně ZŠ k dispozici, jsem našla odpověď.

- ➔ Kooperativní učení je možné volně propojovat s přímou (frontální) výukou i individuálním učením – závisí na podmínkách ve třídě a typu úkolu. V kooperativním učení může třída pracovat ve skupinách, které jsou utvořeny náhodně k nějakému úkolu, nebo v trvalejších kooperativních skupinách. Pokud třída není zvyklá na kooperativní způsoby učení, je lépe začínat spoluprací ve dvojici, teprve později přejít k učení ve větších a bázových či dlouhodobějších skupinách.

Literatura, která se zabývá tématem kooperativní výuky:

Kasíková, Hana. *Kooperativní učení a vyučování: teoretické a praktické problémy*. 2. dotisk
Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-802-4601-922.